

KONCESIJE – LOKALNIM UDRUGAMA

Građanska inicijativa za razvoj otoka Drvenika Velog inicirala je anonimnu anketu za stanovnike i ljubitelje Drvenika Velog sa svrhom da se potrebe ljudi i zaštita otoka uzmu kao temeljna odrednica za izradu Strategije održivog razvoja otoka Drvenika Velog.

Ovu anketu potakla je predhodna aktivnost navedene Inicijative, a to je potpisivanje peticije protiv ustanovljavanja zajedničkog lovišta na Drveniku Malom i Velom, za što smatramo da su mještani izloženi dezinformacijama te da je samo pitanje peticije krivo postavljeno. U tom kontekstu osvrnuli smo se na značaj lovačke udruge u Gradu i njihove aktivnosti koje doprinose poboljšanju suživota ljudi i divljih životinja. Naš osvrt možete pročitati na linku.

Mi članovi MOST-a Trogir, zalažemo se da građani imaju utjecaj u projektima koji služe općoj dobrobiti.

Osvrćući se na peticiju stanovnika Velog i Malog Drvenika po pitanju davanja u koncesiju lovišta XVII/104 VELI i MALI DRVENIK, smatramo da su građani izloženi dezinformacijama i jednostranom stajalištu oko otvorenog pitanja. Uz to što je samo pitanje peticije krivo postavljeno obzirom da je lovište ustanovljeno 2007. godine pa po tome automatizmom se nije moguće protiviti ustanovljenju nečega što već postoji 14 godina. Postavlja se niz pitanja i nelogičnosti što u slučaju stvarnog izuzeća otoka od koncesionara? Tko bi u tom slučaju preuzeo obvezu gospodarenja i eventualnu odgovornost za nestanak autohtone divljači sa otoka, suzbijanje autohtone divljači, pojavu i detekciju bolesti (bjesnoća, afrička svinjska kuga, šuga), štete...? Nadalje treba napomenuti da se koncesija ne odnosi na zemljište nego na divljač koja boravi na njemu te da bi se uspješno gospodarilo sa istom ne postoji metoda kako divljač sa privatnih parcela zadržati na ciljanom području pošto ista živi slobodno u prirodi i kretanje joj nije ograničeno. Navodi se i devastiranje suhozida od strane lovaca što je potpuno netočno obzirom da se u proteklih 14 godina samo 2 puta vršila lovna aktivnost. Smatramo da je licemjerno prozivati lovce na odgovornost za rušenje suhozida dok je 80 % otoka obraslo gustom vegetacijom koja svojim napredovanjem svakodnevno ruši iste, a po tom pitanju se ne poduzima ništa od strane vlasnika zemljišta koji su i po zakonu poljoprivredno zemljište dužni održavati. Postavlja se i o pitanje sigurnosti. Obzirom da zapisi o lovu na ovom području sežu još od 1917. godine kojim podacima o broju stradalih građana (mrtvi i ranjeni) od strane lovaca raspolažu pokretači peticije? Odnosno čime potkepljuju strah za vlastitu sigurnost? Nadalje, postavlja se pitanje što je sa divljači na otoku u ljetnim mjesecima kada po 2 mjeseca nema oborina? Koliko je životinja izloženo patnji i ugibaju jer nitko nije imao priliku izgraditi pojilišta i dopremiti pitku vodu. Lovci su legalisti čije se djelovanje kontrolira preko lovne inspekcije i usklađuje lovnogospodarskom osnovom. Opstanak divljači i stabilna populacija je primarni cilj svakoga lovca, koji bi svojim radom i zalaganjem trebao uvijek pokušati vratiti prirodi više no što je uzeo od nje.

Čišćenje i održavanje šumskih staza i puteva, čišćenje prirode od otpada, nošenje vode u sušnim mjesecima, sijanje poljoprivrednih kultura za prihranu divljači, ispušt umjetno uzgojene divljači u prirodu samo je dio aktivnosti lovaca. Stoga smatramo da lovci u ni kojem slučaju neće devastirati otok već će doprinjeti opstanku i pomoći da se autohtona divljač održi.

MOST - Trogir